

Forslag

til

Lov om gifte og sundhedsfarlige stoffer.

Fremsat den 10. marts 1961 af indenrigsministeren.

Lovens område.

§ 1. Ved *gifte* forstås i denne lov de stoffer, der er opført på de loven vedføjede lister I A og B, samt enhver af et sådant stof tilberedt vare, der er i besiddelse af stoffets giftige egenskaber i en sådan grad, at sædvanlig anvendelse af varen rummer fare for forgiftning af mennesker eller husdyr.

Stk. 2. Ved *sundhedsfarlige stoffer* forstås i denne lov de stoffer, der er opført på de loven vedføjede lister II, III A og B samt IV, og endvidere enhver af et sådant stof tilberedt vare, der er i besiddelse af stoffets sundhedsfarlige egenskaber i en sådan grad, at sædvanlig anvendelse af varen rummer fare for menneskers eller husdyrs sundhed.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan efter indstilling fra sundhedsstyrelsen og — så vidt muligt — efter forhandling med handelsministeren foretage ændringer i de nævnte lister eller opstille nye lister.

Stk. 4. De i medfør af lovgivningen om

- a) apotekervæsenet,
- b) udøvelse af tandlægevirksomhed,
- c) euforiserende stoffer,
- d) midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst,
- e) bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt,
- f) jagten,
- g) brug m. v. af radioaktive stoffer,
- h) sprængstoffer,
- i) kontrol med tilvirkning af krigsmateriel,
- j) levnedsmidler m. m.,
- k) arbejderbeskyttelse

gældende bestemmelser *berøres ikke* af denne lov, der alene finder anvendelse på gifte og sundhedsfarlige stoffer i det omfang, hvori den nævnte lovgivning ikke indeholder bestemmelser vedrørende disse.

I. Bestemmelser vedrørende gifte.

Fremstilling af gifte.

§ 2. Fremstilling, herunder forsøg med fremstilling af de af nærværende lov omfattede gifte er kun tilladt den, som til arbejdstilsynet har anmeldt at fremstille gifte.

Stk. 2. Til fremstilling af gifte henregnes opblanding, fortynding og imprægnering samt den med henblik på udlevering foretagne udvejning, ompakning eller omhældning af gifte, dog bortset fra sådan virksomhed i forbindelse med den i § 3, nr. 6, nævnte forhandling.

Modtagelse af gifte.

§ 3. Modtagelse (herunder indførsel) af de af nærværende lov omfattede gifte er kun tilladt:

- 1) De i § 2 nævnte giftfremstillere,
- 2) virksomheder, der til arbejdstilsynet har anmeldt at forbruge gifte ved kemisk fabrikation,
- 3) de som leverandører til apoteker kontrollerede laboratorier og engrosvirksomheder samt fabrikanter af medicinske specialiteter,
- 4) apoteker,

- 5) handlende, som til kemikaliekontrollen har anmeldt at forhandle gifte en gros,
- 6) handlende, som af indenrigsministeriet på nærmere fastsatte vilkår har fået tilladelse til at forhandle gifte en detail, dog kun for så vidt angår de af denne tilladelse omfattede gifte,
- 7) sygehuse samt de af staten og kommunerne drevne videnskabelige og tekniske laboratorier og institutioner,
- 8) virksomheder, som til arbejdstilsynet har anmeldt at anvende pågældende gift(e) som hjælpemiddel i egen virksomhed,
- 9) personer over 18 år, der afgiver en særlig rekvisition om udlevering — fra en af de under nr. 4 eller 6 nævnte forhandlere — af gift til et nærmere angivet, ikke lægeligt formål, jfr. § 5, stk. 3-4.

Udlevering af gifte.

§ 4. Berettiget til at udlevere de af nærværende lov omfattede gifte er alene de i § 3, nr. 1-7, nævnte. De som nr. 7 nævnte er dog alene berettiget til at udlevere gifte indbyrdes. Kun de som nr. 4 og 6 nævnte er berettiget til at udlevere gifte til de i § 3, nr. 9, nævnte personer.

§ 5. Gifte må kun udleveres til personer over 16 år. Det er forbudt at overlade gifte til personer, der på grund af sindssygdom, åndssvaghed, beruselse, affekt, manglende udvikling o. lign. kan befrygtes at volde skade på sig selv eller andre med de pågældende gifte.

Stk. 2. Den, der udleverer gifte til de i § 3 som nr. 1-8 nævnte, skal — såfremt det ikke i forvejen er ham bekendt — afæske modtageren erklæring om, på hvilket af de nævnte grundlag giftene fordres udleveret, samt, for så vidt angår nr. 1-3, 5, 6 og 8, sikre sig, at de fornødne anmeldelser og tilladelser foreligger. De under nr. 1-6 anførte er pligtige at føre *fortegnelser* eller kartoteker over modtagerne af gifte, jfr. herved § 6.

Stk. 3. Gifte må kun udleveres til de i § 3, nr. 9, nævnte personer, såfremt disse afgiver en dateret, egenhændig underskrevet *rekvisition* med oplysning om giftens betegnelse, mængde og anvendelse, rekvisitens navn, stilling og adresse samt erklæring om, at han kun vil anvende den som anført, op-

bevare den omhyggeligt og ikke overdrage den til andre.

Stk. 4. De i stk. 3 nævnte rekvisitioner skal før udleveringen — med de af indenrigsministeren nærmere fastsatte undtagelser — af politiet være forsynet med påtegning om, at dette tillader udleveringen til det angivne formål. Indenrigsministeren fastsætter nærmere retningslinier for meddelelse af påtegning.

§ 6. Indenrigsministeren giver nærmere regler om de i § 5 omhandlede rekvisitioners form samt om de ekspederede rekvisitioners opbevaring. Rekvisitionerne skal, så ofte det forlanges, forevises for politiet, kreds-lægen og kemikaliekontrollen, henholdsvis de farmaceutiske visitatorer.

§ 7. Enhver udlevering af gifte skal ske i stærk, hel og forsvarligt tillukket *emballage*, som er af en sådan art, at den ikke let giver anledning til forveksling af giften med ufarlige stoffer. Emballagen skal være forsynet med etikette og derpå trykt eller særskilt giftmærke samt eventuelt advarselsspåkrift, jfr. § 13.

Stk. 2. Anvendelse af fornævnte giftmærke er forbeholdt de af nærværende lov omfattede gifte eller andre stoffer, hvor tilsvarende anvendelse er lovhjemlet.

Opbevaring af gifte.

§ 8. Opbevaring af gifte hos de i § 3 omhandlede virksomheder og personer skal, i det omfang disse er undergivet lovgivningen om arbejderbeskyttelse, ske i overensstemmelse med de i henhold til denne lovgivning gældende forskrifter, jfr. dog tillige stk. 2-4.

Stk. 2. For de i § 3, nr. 3, omhandlede kontrollerede laboratorier, kontrollerede engrosvirksomheder og fabrikanter af medicinske specialiteter samt de i § 3, nr. 4, nævnte apoteker gælder endvidere de i medfør af apotekerlovgivningen udstedte regler. Hos de i § 3, nr. 5-8, nævnte virksomheder og personer skal opbevaring af gifte ske i den oprindelige emballage eller i anden tilsvarende emballage. Hos de i § 3, nr. 9, nævnte personer skal gifte opbevares i den oprindelige emballage.

Stk. 3. Med de af indenrigsministeren fastsatte undtagelser skal opbevaring af de i § 3, *nr. 1*, nævnte virksomheders færdigvarelagere og de i § 3, *nr. 5-6*, nævnte forhandleres lagere, herunder prøvelagere, af gifte ske i *giftrum* eller *giftskab*.

Stk. 4. Gifte skal i øvrigt overalt opbevares *forsvarligt* og *utilgængeligt* for uvedkommende personer samt *adskilt* fra nærings- og nydelsesmidler, herunder midler til brug ved madlavning, fra medicin, fra midler til mundens, hudens og hårets pleje samt fra foder til husdyr.

Giftige kunstnerfarver, skibsbundfarver og fotografiske væsker.

§ 9. Indenrigsministeren fastsætter, i hvilket omfang giftige, færdig tilberedte farver til kunstnerisk brug, færdig fremstillede skibsbundfarver eller færdig fremstillede væsker til fotografisk brug omfattes af bestemmelserne i §§ 3-7.

II. Bestemmelser vedrørende sundhedsfarlige stoffer.

Udlevering af sundhedsfarlige stoffer.

§ 10. Udlevering af de på liste II samt III A og B anførte sundhedsfarlige stoffer, jfr. § 1, *stk. 2* og 3, skal ske i stærk, hel og forsvarligt tillukket *emballage*, som er af en sådan art, at den ikke let giver anledning til forveksling af det sundhedsfarlige stof med ufarlige stoffer. Emballagen skal være forsynet med etikette og derpå trykt eller særskilt advarselspåskrift, jfr. § 13.

Opbevaring af sundhedsfarlige stoffer.

§ 11. Opbevaring af de ovennævnte sundhedsfarlige stoffer skal ske i den oprindelige emballage eller i anden tilsvarende emballage. I virksomheder, undergivet arbejdstilsynet, hvor der arbejdes med de omhandlede stoffer, skal stofferne opbevares i overensstemmelse med de i henhold til lovgivningen om arbejderbeskyttelse gældende forskrifter.

Stk. 2. De pågældende stoffer skal i øvrigt overalt opbevares *omhyggeligt* og *utilgængeligt* for børn samt *adskilt* fra næ-

rings- og nydelsesmidler, herunder midler til brug ved madlavning, fra medicin, fra midler til mundens, hudens og hårets pleje samt fra foder til husdyr.

Stk. 3. Ved arbejde med de her omhandlede stoffer skal der udvises den fornødne *omhu* og *forsigtighed*, således at hverken personer, husdyr eller varer rades eller forenes, jfr. de i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse og om levnedsmidler udstedte bestemmelser.

Sundhedsfarlige ikke-medicinske gasser.

§ 12. Indenrigsministeren kan efter forhandling med handelsministeren fastsætte særlige bestemmelser om de på liste IV anførte sundhedsfarlige ikke-medicinske gasser.

III. Fælles bestemmelser.

Nærmere bestemmelser om emballage m. v.

§ 13. Indenrigsministeren giver efter forhandling med handelsministeren og socialministeren nærmere forskrifter, eventuelt ved bemærkninger på de loven vedføjede lister, vedrørende emballage, etiketter, giftmærker og advarselspåskrifter i forbindelse med udlevering og opbevaring af gifte og sundhedsfarlige stoffer.

Stk. 2. Efter forhandling med handelsministeren kan indenrigsministeren påbyde, at der til gifte og sundhedsfarlige stoffer kun må anvendes bestemte arter af emballage, og at sådan emballage ikke må anvendes til andre varer.

Transport.

§ 14. Forsendelse af gifte og sundhedsfarlige stoffer med jernbane, skib, luftfartøj og postvæsen er underkastet de af vedkommende myndigheder efter forhandling med indenrigsministeren udstedte regler. For al anden transport af sådanne varer med offentligt eller privat transportmiddel på offentlig vej kan indenrigsministeren efter forhandling med justitsministeren, landbrugsministeren og ministeren for offentlige arbejder fastsætte nærmere bestemmelser af hensyn til den offentlige sikkerhed.

Forbud mod anvendelse af gifte og sundhedsfarlige stoffer.

§ 15. Indenrigsministeren kan efter indstilling fra sundhedsstyrelsen og forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om og eventuelt udstede forbud mod anvendelse af gifte og sundhedsfarlige stoffer til bestemte formål eller med hensyn til disse stoffers forekomst, herunder som urenheder i kosmetiske præparater, i tekniske præparater og i genstande til teknisk og andet brug.

Brugt emballage.

Tilintetgørelse og bortskaffelse af gifte og sundhedsfarlige stoffer.

§ 16. Tomme flasker, beholdere, pakninger o. lign., der har indeholdt gifte eller sundhedsfarlige stoffer, skal tilintetgøres eller renses omhyggeligt på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for mennesker eller husdyr, eller tilbagesendes i forsvarligt tillukket og mærket stand.

Stk. 2. Tilintetgørelse eller bortskaffelse af større partier af gifte eller sundhedsfarlige stoffer må, såfremt fremgangsmåden ikke i forvejen er godkendt af de stedlige sundhedsmyndigheder, kun ske efter forudgående aftale med kredslægen.

Straf.

§ 17. Den, som ved uforvarlig omgang med gifte og sundhedsfarlige stoffer — herunder lægemidler, der indeholder gifte eller sundhedsfarlige stoffer — udsætter menneskers eller husdyrs liv eller sundhed for fare, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Den, der i øvrigt overtræder § 2, stk. 1, §§ 3-4, § 5, stk. 1-3, og stk. 4, 1. punktum, § 6, 2. punktum, § 7, § 8, stk. 2, 2. og 3. punktum, stk. 3 og 4, §§ 10-11 og § 16 eller gør sig skyldig i forsøg herpå, straffes med bøde. Det samme gælder den, der undlader at efterkomme et krav i henhold til § 19, stk. 3.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 5. Ved dom for overtrædelse af § 3 kan de modtagne gifte konfiskeres. I øvrigt kan gifte og sundhedsfarlige stoffer, med hensyn til hvilke der er begået en overtrædelse af loven eller de i medfør af denne fastsatte forskrifter, konfiskeres, såfremt det må anses for påkrævet for at afværge fare for menneskers eller husdyrs liv eller sundhed.

Stk. 6. Sager angående de nævnte overtrædelser behandles som politisager. I sager angående overtrædelse af stk. 1 finder de i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Er der spørgsmål om idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltalt begæring beskikkes ham en forsvarer.

Dispensation.

§ 18. Indenrigsministeren kan tillade, at de i nærværende lovs § 1, stk. 1 og 2, jfr. stk. 3, omhandlede gifte og sundhedsfarlige stoffer eller varer, der indeholder disse, på nærmere angivne betingelser helt eller delvis *undtages* fra bestemmelserne i denne lov, ligesom indenrigsministeren i øvrigt kan tillade, at denne lov i særegne tilfælde fraviges, når vægtige grunde taler derfor.

Tilsyn.

§ 19. Tilsyn med, at bestemmelserne i denne lov eller de i medfør heraf givne bestemmelser overholdes, føres, i det omfang der ikke af arbejdstilsynet føres tilsyn i henhold til lov om almindelig arbejderbeskyttelse, lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed og lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri, af politiet, kemikaliekontrollen, embedslægerne, de farmaceutiske visitatorer og specialitetskontrollen

efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte myndigheder har i denne egenskab mod behørig legitimation adgang til virksomheder, der fremstiller, bearbejder, opbevarer eller forbruger gifte og sundhedsfarlige stoffer, og er berettiget til at åbne emballage og at udtage prøver til nærmere undersøgelse. For de således udtagne prøver kan der ikke afkræves betaling, men politiet, henholdsvis kemikaliekontrollen, embedslægerne, visitatorerne eller specialitetskontrollen, skal efter begæring udfærdige kvittering for modtagelsen. Ved indsendelse af denne kvittering til importøren eller fremstilleren er denne forpligtet til vederlagsfrit og franco snarest muligt at tilsende indsenderen en ny pakning med samme indhold som den udtagne prøve eller kreditere ham for prøvens fakturapris.

Stk. 3. Til brug ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt en vare er omfattet af bestemmelserne i denne lov, er de i stk. 1 nævnte myndigheder berettiget til at afkræve fremstilleren eller importøren af varen erklæring på tro og love om varens indhold, i det omfang dette er nødvendigt til at afgøre spørgsmålet. Den pågældende

fremstiller eller importør kan forlange, at de meddelte oplysninger skal behandles fortroligt.

I krafttræden.

§ 20. Denne lov træder i kraft 1. oktober 1961. Samtidig ophæves lov nr. 34 af 28. februar 1931 om gifte og andre for sundheden farlige stoffer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 369 af 8. december 1954, idet dog de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indtil videre forbliver i kraft, i det omfang de ikke er stridende imod nærværende lov. Overtrædelse af bekendtgørelserne straffes med bøde. Bestemmelserne i § 17, stk. 4, og stk. 5, 2. punktum, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til disse overtrædelser.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om, i hvilken periode giftfremstilling samt udlevering og opbevaring af gifte og sundhedsfarlige stoffer fortsat vil kunne ske efter de hidtil gældende bestemmelser.

§ 21. Denne lov gælder ikke for Grønland og Færøerne. Indenrigsministeren bebyndiges dog til at sætte loven i kraft i Grønland med de lempelser, som måtte findes formålstjenlige på grund af denne landsdels særlige forhold.

Bilag 1.

Liste I A.

(Stærke gifte).

- amiton (O,O-diethyl-S-(2-diethylaminoethyl)-thiophosphat)
- arsen og dets uorganiske forbindelser, fraset bly-, calcium- og zinkarsenat og arsenholdige malme
- 2-chlor-4-dimethylamino-6-methylpyrimidin
- chlorpicerin (trichloronitromethan)
- demeton-O (O,O-diethyl-S-[2-(ethylmercapto)-ethyl]-thiophosphat)
- dementon-S (O,O-diethyl-O-[2-(ethylmercapto)-ethyl]-thiophosphat)
- O,O-diethyl-S-(p-chlorphenylmercaptomethyl)-dithiophosphat
- O,O-diethyl-S-[4-oxo-1,2,3-benzotriazinyl-(3)]-methyl-dithiophosphat
- 1-dimethylcarbamoyl-3-methyl-pyrazolyl-(5)-dimethylcarbamoyl
- O,O-dimethyl-O-(2-carbomethoxy-1-methyl)-vinylphosphat
- O,O-dimethyl-S-[2-(ethylsulfinyl)-ethyl]-thiophosphat
- O,O-dimethyl-O-[4-(methylmercapto)-3-methylphenyl]-thiophosphat
- O,O-dimethyl-S-[4-oxo-1,2,3-benzotriazinyl-(3)]-methyl-dithiophosphat
- dimethylsulfat
- 2,4-dinitrophenol
- dinoseb (2,4-dinitro-6-(1-methylpropyl)-phenol)
- dioxathion (di-(O,O-diethyl)-2,3-S,S-dioxan-(1,4)-dithiophosphat)
- DNOC (2,4-dinitro-6-methylphenol)
- endrin (endo,endo-1,2,3,4,10,10-hexachlor-6,7-epoxy-1,4,4a,5,6,7,8,8a-octahydro-1,4,5,8-dithanonaphthalen)
- EPN (O-ethyl-O-p-nitrophenyl-benzenthiofosfonat)
- ethylthiometon (O,O-diethyl-S-[2-(ethylmercapto)-ethyl]-dithiophosphat)
- 6,7,8,9,10,10-hexachlor-1,5,5a,6,9,9a-hexahydro-6,9-methano-2,4,3-benzo-dioxa-thiepin-3-oxid
- hydrogencyanid (cyanbrinte, blåsyre) og de af dets salte, der i vandig opløsning danner cyanidioner
- isolan (1-isopropyl-3-methyl-pyrazolyl-(5)-dimethylcarbamoyl)
- kviksølvforbindelser, uorganiske — fraset mercurchlorid (kalomel), mercurioxid og cinnober samt mercurichlorid og -sulfat i tørelementer
- methylbromid
- methyldemeton-O (O,O-dimethyl-S-[2-(ethylmercapto)-ethyl]-thiophosphat)
- methylparathion (O,O-dimethyl-O-p-nitrophenylthiophosphat)
- methylthiometon (O,O-dimethyl-S-[2-(ethylmercapto)-ethyl]-dithiophosphat)
- monofluoreddikesyre og dens salte
- nicotin og dets salte, fraset herfra fremstillede pudere med højst 1 pct. nicotin
- parathion (O,O-diethyl-O-p-nitrophenylthiophosphat)
- phorat (O,O-diethyl-S-[ethylmercapto]-methyl-dithiophosphat)
- phosphamidon (O,O-dimethyl-O-(1-methyl-2-chlor-2-diethyl-carbamoyl)-vinylphosphat)
- phosphor, gult
- schradan (octamethylpyrophosphorsyretetramid)
- selenforbindelser, uorganiske
- strychnin og salte heraf
- sulfo-TEPP (bis-O,O-tetraethyl-dithiopyrophosphat)
- TEPP (tetraethylpyrophosphat)
- tetraethylbly
- thalliumforbindelser, uorganiske
- De stoffer, som apotekerne ifølge farmakopeen skal opbevare i giftskab; herfra er dog undtaget de af lovgivningen om euforiserende stoffer omfattede stoffer, for tiden lov nr. 169 af 24. maj 1955.

Bilag 2.

Liste I B.

(Gifte)

aldrin (endo,exo-1,2,3,4,10,10-hexachlor-1,4,4a,5,8,8a-hexahydro-1,4,5,8-dimethanonaphthalen)	methoxyethylmercurichlorid
antu (α -naphthylthiourinstof)	methoxyethylmercurisilicat
azobenzen	methoxymethylmercuriacetat
blyarsenat	methylchlorthion (O,O-dimethyl-O-(3-chlor-4-nitrophenyl)-thiophosphat)
brom	methylmercuridicyandiamid
β -butoxy- β' -thiocyano-diethylether	methylmercurihydroxid
calciumarsenat	monobromeddikesyre samt salte og estere heraf
calciumphosphid	monochloreddikesyre og dens salte
chlordan (2,3,4,5,6,7,10,10-octachlor-4,7,8,9-tetrahydro-4,7-endomethanoindan)	natrium-methyldithiocarbamat
chlorerede camphener (bruttoformel $C_{10}H_{10}Cl_8$)	nicotin i puddere med højst 1 pct. nicotin eller 10 pct. tobaksstøv
3-chlorpropen (allylklorid)	phencapton (O,O-diethyl-S-(2,5-dichlorphenylmercaptomethyl)-dithiophosphat)
coumachlor (3-[(β -acetyl- α -p-chlorphenyl)-ethyl]-4-hydroxy-coumarin)	phenylmercuriacetat
coumafuryl 3-[(β -acetyl- α -furfuryl)-ethyl]-4-hydroxycoumarin	phenylmercurichlorid
cycloheximid (β -[2-(3,5-dimethyl-2-oxocyclohexyl)-2-hydroxyethyl]-glutarimid)	phenylmercurihydroxid
diazinon (O,O-dimethyl-O-[2-isopropyl-4-methylpyrimidyl-(6)]-thiophosphat)	phenylmercurihydroxyquinolin
dichlorvos (O,O-dimethyl-2,2-dichlorvinylphosphat)	phenylmercurinaphthenat
dieldrin (endo,exo-1,2,3,4,10,10-hexachlor-6,7-epoxy-1,4,4a,5,6,7,8,8a-octahydro-1,4,5,8-dimethanonaphthalen)	phenylmercuripyrocatechin
diethylsulfat	1-phenyl-3-methyl-pyrazolyl-(5)-dimethylcarbammat
dimethoat (O,O-dimethyl-S-(N-methylcarbamoylmethyl)-dithiophosphat)	pindon (2-pivaloyl-1,3-indandion)
endothal (dinatrium-3,6-endoxo-hexahydrophthalat)	2-propen-1-ol (allylalkohol)
ethoxymercurisilicat	ronnel (O,O-dimethyl-O-(2,4,5-trichlorphenyl)-thiophosphat)
ethylmercuribromid	stroban (en blanding af heptachlorcamphen, heptachlorpinen og andre chlorerede terpener, indeholdende 66 pct. chlor (bruttoformel $C_{10}H_{11}Cl_7$))
ethylmercurichlorid	tellurforbindelser, uorganiske
ethylmercurithiouroniumchlorid	trichlorfon (O,O-dimethyl-2,2,2-trichlor-1-hydroxyethylphosphonat)
flussyre (hydrogenfluorid) og dens normale og sure alkali- og ammoniumsalte	warfarin (3-[(β -acetyl- α -phenyl)-ethyl]-4-hydroxycoumarin)
heptachlor (1,4,5,6,7,10,10-heptachlor-4,7,8,9-tetrahydro-4,7-endomethanoinden)	zinkarsenat
lindan (gamma-1,2,3,4,5,6-hexachlorcyclohexan)	zinkphosphid
malathion (O,O-dimethyl-S-(1,2-dicarbethoxyethyl)-dithiophosphat)	De stoffer, som apotekerne ifølge farmakopeen skal opbevare adskilt fra andre stoffer (separanda), og som kun må udleveres efter recept; herfra er dog undtaget de af lovgivningen om euforiserende stoffer omfattede stoffer, for tiden lov nr. 169 af 24. maj 1955.
mercurioxid, kviksølv (II)-oxid	
mercurochlorid, kviksølv (I)-chlorid (kalmel)	

Liste II. (Sundhedsfarlige stoffer).

acetaldehyd

acetone, i mængder over 100 cm³

ammoniakvand (salmiakspiritus) over 3 pct.

anilin (anilinolie)

Indeholder mærkeblæk anilin eller salte heraf, skal etiketten påføres følgende advarsel: „Anvendelse til mærkning af tøj til spædbørn forbudt.“

antimonforbindelser, uorganiske, fraset sulfider og farvestoffer

bariumsalte, fraset bariumsulfat

benzin, fraset benzin udelukkende forhandlet som motorbenzin

blegevand (opløsninger af hypochloriter), i mængder over 30 cm³

blyforbindelser, fraset blyarsenat

Tilberedte sprøjtefarver m. v., hvori Pb-indholdet overstiger 50 vægtprocent af det faste bindemiddelindhold, skal påtegnes advarslen: „Blyforgiftningsfare.“

borsyre, ren og over 5 pct. i puddere

brintoverilte (hydrogenperoxid), opløsninger over 15 pct.

cadmiumforbindelser, uorganiske

DDT (1,1,1-trichlor-2,2-di-(p-chlorphenyl)-ethan)

dikloramin T (N-dichlor-p-toluensulfonamid)

eddikeyse, opløsninger over 15 pct.

Advarsel: „Farlig at nyde ufortyndet“

fenol (phenol)

flusksilisyre (hydrogensiliciumfluorid) og dens salte

formalin, opløsninger med over 4 pct. formaldehyd

fosforsyre (orthophosphorsyre), over 5 pct.

hexaklorætan (hexachlorethan)

hydroxylamin og dets salte

jod

kalilud med over 3 pct. kaliumhydroxid

kalium

kaliumhydroxid (ætskali)

kaliumklorat (kaliumchlorat)

Advarsel: „Meget eksplosiv i berøring med brændbare stoffer“

kaliumnitrit

karbolsyre, rå

kloramamin B (N-chlor-benzensulfonamidnatrium)

kloramamin T (N-chlor-p-toluensulfonamidnatrium)

Må i komprimeret form kun udleveres i sekskan-

tede solubletter indeholdende 1 g kloramin T, betegnet „kloraminsolubletter“

kloraminoopløsninger over 1 pct. (af kloramin B og T)

klorsulfonsyre (chlorsulfonsyre)

klorsvovl (svovlchlorider)

kresoler (cresoler)

kresoler over 1 pct. i sæbevand (sapocresoler)

kromsyre (chromsyre) og dens salte

kvartære ammonium-, pyridinium- og imidazoliumsalte, opløsninger over 10 pct.

metaldehyd (f. eks. som tørsprit)

methoxychlor (1,1,1-trichlor-2,2-di-(p-methoxyphenyl)-ethan

myresyre

natrium

natriumhydroxid (ætsnatron)

natriumklorat (natriumchlorat)

Advarsel: „Meget eksplosiv i berøring med brændbare stoffer“

natriumnitrit

natronlud med over 3 pct. natriumhydroxid

nitrobenzol (nitrobenzen)

oksalsyre (oxalsyre) og dens salte, herunder syresalt

osmiumtetroxid

paradiklorbenzol (p-dichlorbenzen)

parafenylendiamin (p-phenylendiamin)

paratoluylendiamin (p-toluylendiamin)

pentaklorfenol (pentachlorphenol) og dens salte

perklorsyre (perchlorsyre)

Advarsel: „Meget eksplosiv i berøring med brændbare stoffer.“

petroleum, ublandet

pikrinsyre (2, 4, 6-trinitrophenol) og dens salte

salmiakspiritus (ammoniakvand), over 3 pct.

salpetersyre, over 5 pct.

saltsyre over 5 pct.

svovlsyre, over 5 pct.

sølvnitrat

terpentin, mineralsk, ublandet

terpentin, vegetabilsk, ublandet

zinkklorid, (zinkchlorid), opløsninger over 5 pct.

(f. eks. loddevand)

ætskali (kaliumhydroxid)

ætsnatron (natriumhydroxid)

Liste III.

(Sundhedsfarlige organiske opløsningsmidler).

Klasse A.

acetylendiklorid (1,2-dichlorethylen)
 acetylentetrabromid (1,1,2,2-tetrabromethan)
 acetylentetraklorid (1,1,2,2-tetrachlorethan)
 benzol (benzen)
 butylcellosolve (ethylenglycolmonobutylether)
 butylglykol (ethylenglycolmonobutylether)
 diacetonealkohol (4-hydroxy-4-methyl-2-pentanon)
 diisobutylketon
 1,1 diklor-1-nitroætan (1,1-dichlor-1-nitroethan)
 1,2-diklorpropan (1,2-dichlorpropan)
 1,3-diklorpropylen (1,3-dichlorpropylen)
 diklorætylæter (2,2'-dichlorethylether)
 diætylendioxyd (dioxan)
 furfural (furfural)
 furfurylalkohol
 isoforon (3,5,5-trimethylcyclohexen(2)-on(1))
 1-klor-1-nitropropan (1-chlor-1-nitropropan)
 kloroform (trichlormethan)
 mesityloxyd (2-methyl-penten(2)-on(4))
 metanol (methanol)
 metylcellosolve (ethylenglycolmonomethylether)
 metylcellosolveacetat (ethylenglycolmonomethyl-
 etheracetat)
 metylendiklorid (dichlormethan)
 metylformiat (methylformiat)
 metylglykol (ethylenglycolmonomethylether)
 metylglykolacetat (ethylenglycolmonomethylether-
 acetat)
 metylisobutylkarbinol (methylamylalkohol)
 monoklorbenzol (chlorbenzen)
 nitrometan (nitromethan)
 nitropropan
 nitroætan (nitroethan)
 ortodiklorbenzol (1,2-dichlorbenzen)
 para-tertiær butyltoluol (1-methyl-4-tert.butyl-
 benzen)
 pentaklorætan (pentachlorethan)
 perklorætylen (1,1,2,2-tetrachlorethylen)
 propylenoxyd (propylenoxid)
 stenkulsnafta (benzen)
 svovlkulstof (carbendisulfid)
 tetraklorulkulstof (tetrachlormethan)
 triklorpropan (1,2,3-trichlorpropan)

triklorætylen (1,1,2-trichlorethylen)
 ætylendibromid (1,2-dibromethan)
 ætylendiklorid (1,2-dichlorethan)
 ætylenklorhydrin (1-hydroxy-2-chlorethan)
 ætylentriklorid (1,1,2-trichlorethan)
 ætylformiat (ethylformiat)
 ætylidenklorid (1,1-dichlorethan)

Klasse B.

amylacetat
 amylalkohol
 amylbenzol (amylbenzen)
 amylformiat
 anon (cyclohexanon)
 butanon (methylethylketon)
 butylacetat
 butylalkohol
 butylformiat
 cellosolve (ethylenglycolmonoethylether)
 cellosolveacetat (ethylenglycolmonoethyletherace-
 tat)
 cumol (isopropylbenzen)
 cyklohexan (cyclohexan)
 cyklohexanol (cyclohexanol)
 cyklohexanon (cyclohexanon)
 cyklohexen (cyclohexen)
 cyklohexylacetat (cyclohexylacetat)
 cyklohexylformiat (cyclohexylformiat)
 cymol (1-methyl-4-isopropylbenzen)
 dekalin (decahydronaphthalen)
 difluordibrommetan (difluordibrommethan)
 dimetylbenzol (xylen)
 dipropylenglykolmetylæter (dipropylenglycolme-
 thylether)
 diætylbenzol (diethylbenzen)
 hexahydrobenzol (cyclohexan)
 hexahydrokresol (methylcyclohexanol)
 hexalin (cyclohexanol)
 hexalinacetat (cyclohexylacetat)
 hexalinformiat (cyclohexylformiat)
 hexametylen (cyclohexan)
 hexylacetat (sec. hexylacetat)
 mesitylen (1,3,5-trimethylbenzen)
 metylacetat (methylacetat)

metylanon (methylecyclohexanon)
metylbenzol (toluen)
metylbutylketon (2-hexanon)
metylcyclohexanol (methylecyclohexanol)
metylcyclohexanon (methylecyclohexanon)
metylcyclohexylacetat (methylecyclohexylacetat)
metylcyclohexylformiat (methylecyclohexylformiat)
metylhexalinacetat (methylecyclohexylacetat)
metylisobutylketon (4-methylpentaton (2))
metylkloroform (1,1,1-trichlorethan)
metylpropylketon (2-pentanon)
 α -metylstyrol (α -methylstyren)
metylætylketon (methylætylketon)
propylacetat

propylbenzol (propylbenzen)
styrol (styren)
tetrahydrobenzol (cyclohexen)
tetrahydrofuran
tetralin (tetrahydronaphthalen)
toluol (toluen)
vinylbenzol (styren)
vinyltoluol (vinyltoluen)
xylo (xylen)
ætylacetat (ethylacetat)
ætylbenzol (ethylbenzen)
ætylglykol (ethylenglycolmonoethylether)
ætylglykolacetat (ethylenglycolmonoethyletherace-
tat)

Bilag 5.**Liste IV.****(Sundhedsfarlige ikke-medicinske gasser).**

ammoniak
diazometan
dicyan
fluor
fosgen (carbonylchlorid)
klor

klormetyl (methylchlorid)
kulilte (carbon-monoxid)
svovlbrinte (hydrogen-sulfid)
svovldioksyd (svovldioxid)
T-gas (ethylenoxid)

Bemærkninger til lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag er i det store og hele i overensstemmelse med det lovudkast, der indeholdes i den af det af indenrigsministeriet under 10. august 1957 nedsatte udvalg afgivne betænkning om revision af lov om gifte og andre for sundheden farlige stoffer m. v. Idet der i øvrigt henvises til nævnte betænkning, skal der til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Ad lovens område.

Ad § 1, stk. 1.

Efter den gældende giftlov henregnes til gifte i lovens forstand de stoffer, der er opført på nogle loven vedføjede lister I og II, samt forbindelser og præparater af disse, der er i besiddelse af stoffets giftige egenskaber. Liste I indeholder de stærke gifte, der i ganske ringe mængde fremkalder døden, medens liste II indeholder de stoffer, af hvilke der fordes en noget større mængde for at fremkalde giftvirkning, og med hensyn til hvilke man derfor ikke behøver at træffe så strenge bestemmelser vedrørende opbevaring o. lign. som med hensyn til de på liste I opførte gifte. Begge lister er inddelt i afsnit A og B, således at afsnit B omfatter gifte, der har almindelig anvendelse i håndværk og industri eller i øvrigt til teknisk brug, og som — foruden fra apotekerne — kan udleveres en detail fra en særlig gruppe handlende, medens gifterne i afsnit A hovedsagelig har medicinsk og videnskabelig anvendelse og kun kan udleveres en detail fra apotekerne. Indenrigsministeren kan efter indstilling fra sundhedsstyrelsen foretage ændringer i og tilføjelser til de nævnte lister.

Indenrigsministeriet er af den opfattelse, at lovens bestemmelse af begrebet gift fortsat bør ske ved opregning af en række gifte, og man har derefter på grundlag af den gældende giftlovs lister I og II og fremmede landes giftlovgivning (særlig lovgivningen i Norge, Sverige og USA) samt under hensyntagen til den tekniske udvikling opstillet de til lovforslaget hørende lister I A og I B, indeholdende henholdsvis „stærke gifte“ og „gifte“. Ved opdelingen er i almindelighed gifte, der i dosis under 1 gram medfører døden for et tiårigt barn, anbragt på liste I A, medens liste I B omfatter stoffer, der i dosis mellem 1 og 10 gram medfører døden for et tiårigt barn; i enkelte tilfælde er der dog lagt andre hensyn til grund. Delingen i disse to grupper efter farlighed tager navnlig sigte på afvigende bestemmelser vedrørende etikettering og opbevaring.

De udarbejdede lister I A og I B anfører — lige-

som de gældende lister I og II — ikke samtlige kendte gifte af de angivne faregrader, men hovedsagelig kun sådanne, som for tiden finder mere end sporadisk anvendelse i erhvervslivet, idet fuldstændige lister ville blive ganske uoverskuelige til skade for den praktiske anvendelighed. Giftstoffer, der anvendes som lægemidler, er kun nævnt i gift-listerne, for så vidt de vides tillige at blive anvendt til teknisk brug, medens de øvrige lægemiddelgifte — uden særskilt opregning — er medtaget på liste I A og liste I B ved en almindelig henvisning henholdsvis til de stoffer, som apotekerne ifølge farmakopeen skal opbevare i giftskab, og til de stoffer, som apotekerne ifølge farmakopeen skal opbevare adskilt fra andre stoffer (separanda), og som kun må udleveres efter recept, for begge gruppers vedkommende med undtagelse af de stoffer, der omfattes af lovgivningen om euforiserende stoffer. Uden en sådan bestemmelse ville det være udelukket at få de pågældende stoffer udleveret til f. eks. laboratoriebrug, idet stofferne ellers kun måtte udleveres fra apotek som lægemidler mod recept.

Foruden de direkte på liste I A og I B optagne stoffer omfatter begrebet gifte enhver af et sådant stof tilberedt vare, der er i besiddelse af stoffets giftige egenskaber i en sådan grad, at sædvanlig anvendelse af varen rummer fare for forgiftning af mennesker eller husdyr. Efter den gældende giftlovs § 1 omfatter giftbegrebet foruden de på listerne optagne stoffer også sådanne forbindelser og præparater af disse, der er i besiddelse af stoffets giftige egenskaber. Den foreslåede bestemmelse tilsigter ikke en realitetsændring, men blot en mere nøjagtig afgrænsning af giftbegrebet.

Man kunne rejse det spørgsmål, om „gifte“ i svage koncentrationer burde behandles efter de lempeligere regler om sundhedsfarlige stoffer. En sådan ordning ville imidlertid blive vanskelig at praktisere, og man har derfor af lovtekniske grunde valgt at behandle de på liste I anførte stoffer som gifte i lovens forstand, også når de forekommer i svage koncentrationer, for så vidt de overhovedet har skadelige egenskaber ved sædvanlig anvendelse.

Ad § 1, stk. 2.

Ifølge den gældende giftlovs §§ 16 og 17 er der opregnet nogle sundhedsfarlige væsker og stoffer, med hensyn til hvilke loven fastsætter visse bestemmelser, idet indenrigsministeren i øvrigt bemyndiges til at fastsætte nærmere regler samt til at inddrage andre end de opregnede stoffer under disse regler.

Begrebet „sundhedsfarlige stoffer“ lader sig ligesom begrebet „gifte“ vanskeligt afgrænse i en almindelig definition. Indenrigsministeriet mener derfor, at man fortsat bør foretage en opregning af de pågældende stoffer, dog ikke — som nu — i lovens tekst, men i særskilte, til loven knyttede lister, og at fortegnelserne bør omfatte de i erhvervslivet og hjemmene anvendte stoffer, som, uden at være så farlige som de på liste I optagne gifte, dog frembyder betydelige faremomenter for befolkningen. Liste II omfatter herefter en række sundhedsfarlige faste og flydende stoffer, medens liste III A og B specielt indeholder nogle almindeligt anvendte sundhedsfarlige organiske opløsningsmidler. Endelig omfatter liste IV sundhedsfarlige gasser.

På tilsvarende måde som med hensyn til gifte forstås ved sundhedsfarlige stoffer foruden de særligt opregnede stoffer enhver af et sådant stof tilberedt vare, der er i besiddelse af stoffets sundhedsfarlige egenskaber i en sådan grad, at sædvanlig anvendelse af varen rummer fare for menneskers eller husdyrs sundhed.

Ad § 1, stk. 3.

Under hensyn til den stadige fremkomst af nye gifte og sundhedsfarlige stoffer og ændring af praksis med hensyn til brug af allerede kendte stoffer foreslås det, at indenrigsministeren bemyndiges til — ligesom nu — at foretage ændringer i listerne eller opstille nye lister. Det er tanken, at sundhedsstyrelsen nøje bør følge de forekommende forgiftningstilfælde og regelmæssigt underkaste listerne revision. Det forudsættes, at sundhedsstyrelsen til stadighed underrettes fra arbejdstilsynet og landbrugsministeriets giftnævn om fremkomsten af nye gifte og om forgiftningstilfælde, eventuelt suppleret med særlig indberetningspligt for landets læger, ligesom det forudsættes, at der herved tages hensyn til fremmed, navnlig nordisk lovgivning. Af hensyn til de med listernes ændring forbundne konsekvenser for erhvervene, navnlig vedrørende etikettering, opbevaring og transport, bør handelsministeren — og dermed erhvervene — have lejlighed til at udtale sig forinden, medmindre øjeblikkelig handling er nødvendig.

Ad § 1, stk. 4.

Den gældende lov undtager i § 1 fra sit område: Sprængstoffer.

De af lov nr. 76 af 9. marts 1948 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr omfattede bekæmpelsesmidler, såfremt de foreligger i originalpakning, der opfylder de i medfør af lovgivningen om disse midler fastsatte

bestemmelser til imødegåelse af den med deres anvendelse forbundne giftfare.

Opium m. m., jfr. nu lov nr. 169 af 24. maj 1955 om euforiserende stoffer.

I lovforslaget er foruden bestemmelser vedrørende disse områder opregnet andre lovgivningsområder, der indeholder bestemmelser om gifte og sundhedsfarlige stoffer, med bemærkning om, at disse bestemmelser ikke berøres af giftloven, idet denne alene finder anvendelse på gifte og sundhedsfarlige stoffer i det omfang, hvori den nævnte lovgivning ikke indeholder bestemmelser vedrørende disse.

For så vidt angår lægemidler, der indeholder giftige og sundhedsfarlige stoffer, vil disse — bortset fra hjemlen til straf for uforsvarlig omgang i lovforslagets § 17 — normalt i deres helhed henhøre under apotekerlovgivningen, men der forudsættes herved, at der i medfør af denne lovgivning på tilsvarende måde fastsættes forskrifter, bl. a. til sikring af, at sådanne lægemidler kun udleveres i forsvarlig emballage, forsynet med fornødne advarsler m. v. Når et stof indgår som en bestanddel af et lægemiddel, finder alene apotekerlovens bestemmelser anvendelse, dog således, at bestemmelserne i nærværende lovforslag vedrørende uforsvarlig omgang med de nævnte stoffer finder anvendelse også på de under lovgivningen om apotekervæsenet hørende stoffer.

Den gældende giftlov opretholder i slutningen af § 1 de særlige regler om udøvelse af næringsvirksomhed som drogist i de sønderjyske landsdele. Denne bestemmelse gentages ikke i lovforslaget, da der nu kun findes en enkelt af denne art handlende, som eventuelt vil kunne drive sin virksomhed videre med dispensation i henhold til lovforslagets § 18.

Ad afsnit I. Bestemmelser vedrørende gifte.

Ad § 2.

Efter den gældende giftlovs § 2 er følgende berettiget til at fremstille gifte:

- 1) Apotekere.
- 2) De i henhold til apotekerloven godkendte laboratorier (jfr. den nugældende apotekerlovs § 67).
- 3) Personer eller firmaer, som har næringsadkomst, der berettiger til at fremstille gifte (giftfabrikanter).
- 4) Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og tekniske laboratorier og institutioner samt de af staten autoriserede laboratorier.
- 5) Undtagelsesvis andre personer eller virksomheder, til hvem indenrigsministeren måtte meddele sådan tilladelse.

Det bemærkes, at der kun er meddelt ganske få tilladelser af den under punkt 5 nævnte art.

Begrebet „fremstilling“ er ikke defineret i loven, men må antages at omfatte en proces, hvorved der fremkommer stoffer eller handelsvarer, der er gifte i lovens forstand. Medens der for så vidt angår de under punkt 1, 2, 4 og 5 nævnte personer og virksomheder er en vis formodning for, at fornøden indsigt i omgang med gifte er til stede, er dette ikke givet med hensyn til gruppe 3, idet der blot kræves besiddelse af næringsbrev på industri eller håndværk.

Et af formålene med en giftlovgivning må være at sikre, at giftfremstilling kun foregår under betryggende former, der sikrer de med fremstillingen beskæftigede og omgivelserne mod sundhedsfare. Derimod må en kvalitetskontrol ligge uden for lovens opgaver og henhøre under speciallovgivningen, f. eks. vedrørende lægemidler og bekæmpelsesmidler. Man har overvejet, hvorvidt der burde kræves en egentlig tilladelse til giftfremstilling, men har fundet det tilstrækkeligt, at det sikres, at gifte kun fremstilles af personer eller virksomheder, der er under en eller anden form for tilsyn fra det offentlige. Man er herved blevet stående ved de muligheder, som den for nylig stedfundne udvidelse af arbejdstilsynets område frembyder, jfr. lovene nr. 226-228 af 11. juni 1954 henholdsvis om almindelig arbejderbeskyttelse, arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed samt arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. Gennem arbejdstilsynet vil man efter ministeriets opfattelse have tilstrækkeligt indseende med, at giftfremstillingen foregår under betryggende former, og ministeriet mener derfor, at man som betingelse for adgang til giftfremstilling kan nøjes med at fastsætte, at vedkommende har anmeldt til arbejdstilsynet at fremstille gifte.

Da det ud fra samme synspunkt er vigtigt at sikre, at fremstillingsprocessen i videste forstand, herunder opblanding, fortynding og imprægnering samt udvejning, ompakning og omhældning af gifte med henblik på udlevering, foregår under betryggende forhold, har man derfor i § 2, stk. 2, defineret fremstilling i denne udvidede betydning. Herfra undtages dog de i § 3, nr. 6, nævnte forhandlere, for hvilke indenrigsministeriet vil kunne fastsætte særlige bestemmelser i forbindelse med tilde-ling af den særlige tilladelse til giftforhandling.

Langt de fleste af de personer og virksomheder, der efter den gældende giftlov har ret til at fremstille gifte, er i forvejen undergivet arbejdstilsynet, således at den foreslåede bestemmelse ikke vil betyde nogen ændring i disses ret til giftfremstilling.

For de øvriges vedkommende vil fremstillingsretten kunne bevares ved anmeldelse til arbejdstilsynet og iagttagelse af de af dette tilsyn foreskrevne forsigtighedsforanstaltninger.

Ad § 3.

Berettiget til at indføre samt til at modtage gifte er i henhold til den gældende giftlovs §§ 3 og 4 følgende:

- 1) Apotekere.
- 2) De i henhold til apotekerloven godkendte laboratorier.
- 3) Giftfabrikanter.
- 4) Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og tekniske laboratorier og institutioner samt de af staten autoriserede laboratorier.
- 5) Grosserere.
- 6) Industridrivende (fabrikanter og håndværkere), der anvender gifte i deres næringsvirksomhed, dog kun til brug i denne.
- 7) Handelsberettigede personer, der har fået tilladelse til at handle med gifte („§ 6-handlende“), dog kun for så vidt angår sådanne gifte, som denne tilladelse omfatter.
- 8) Endvidere kan undtagelsesvis andre personer eller virksomheder *indføre* gifte med særlig tilladelse fra indenrigsministeren.
- 9) Personer eller virksomheder, der af indenrigsministeren har fået særlig tilladelse til giftfremstilling (jfr. giftlovens § 2, nr. 5) kan *modtage* gifte.
- 10) Andre end fornævnte kan *få udleveret* gifte til teknisk brug mod særlig, politipåtegnet rekvisition, jfr. giftlovens § 10.

Indenrigsministeriet er af den opfattelse, at der også med hensyn til modtagelse (herunder indførsel) af gifte bør lægges vægt på, om modtageren er under en eller anden form for offentligt tilsyn, medens man i øvrigt må opretholde den særlige kontrol med udleveringen af gifte, der ligger i kravet om særlig rekvisition, normalt med politipåtegning.

Med hensyn til de enkelte, i forslaget opregnede grupper, der er berettiget til at modtage (herunder indføre) gifte, bemærkes følgende:

ad 1). Giftfremstillere (der i henhold til § 2 skal have gjort anmeldelse som sådanne til arbejdstilsynet) vil det være naturligt at give adgang til at modtage gifte.

ad 2). Dernæst medtages de nærbeslægtede virksomheder, der — uden at være giftfremstillere —

anmelder til arbejdstilsynet, at de forbruger gifte ved kemisk fabrikation. Der tænkes her typisk på virksomheder, i hvis produkter der indgår giftstoffer på en sådan måde, at giftene under fabrikationen omdannes til ugiftige forbindelser eller indgår i det færdige produkt i så ringe mængder, at produktet ikke er giftigt i giftlovforslagets forstand, jfr. § 1, stk. 1. Disse virksomheder adskiller sig således fra de under punkt 8 nævnte virksomheder, der typisk kun anvender et enkelt eller enkelte giftstoffer som hjælpemiddel på et begrænset felt, og som derfor ikke i samme omfang som de fornævnte virksomheder behøver at være genstand for særlige forskrifter fra arbejdstilsynet.

ad 3-4). De som leverandører til apoteker kontrollerede laboratorier, de i henhold til apotekergivningen kontrollerede engrosvirksomheder og fabrikanter af medicinske specialiteter samt apoteker vil for så vidt normalt opfylde betingelserne som giftfremstillere og vil derfor være omfattet af punkt 1, men opregnes her særskilt af lovtekniske grunde.

ad 5). For engroshandelens vedkommende vil tilsynet mest hensigtsmæssigt kunne etableres ved anmeldelse til kemikaliekontrollen. Denne gruppe omfatter alene de rene handelsvirksomheder, der ikke tillige må betegnes som giftfremstillere, jfr. definitionen i § 2, stk. 2.

ad 6). Med hensyn til disse handlende henvises til bemærkningerne ad § 4.

ad 7). Denne gruppe er udvidet med sygehuse (private såvel som offentlige) samt kommunale, videnskabelige og tekniske laboratorier og institutioner, idet disse normalt vil have kyndigt personale og i øvrigt er undergivet arbejdstilsynet. De i de nugældende bestemmelser særligt nævnte „af staten autoriserede laboratorier“ er udeladt her, idet de fornødne giftleverancer vil kunne opnås i henhold til punkt 8.

ad 8). Herom henvises til bemærkningerne under punkt 2.

Det kræves efter bestemmelsen, at virksomhederne anmelder, hvilke slags gifte der anvendes. Det forudsættes dog, at laboratorier, der ofte bruger mange og vekslende arter af gifte i små mængder, skal have adgang til i stedet for en bestemt angivelse af giftene blot at anmelde, at der anvendes reagenser, reagensblandinger og normalvæsker indeholdende gift.

ad 9). Medens gifte i de foran nævnte tilfælde kan udleveres uden nærmere begrundelse, såfremt modtageren opfylder de angivne almindelige be-

tingelser, bør der i øvrigt — ligesom nu — kræves en rekvisition med nærmere angivelse af formålet med giftudleveringen, jfr. nærmere nedenfor ad § 5, stk. 3-4.

Ad § 4.

Udvejning, salg og udlevering af gifte må efter den gældende giftlovs §§ 4, 6 og 7, ske fra

- a) apotekere,
- b) de i henhold til apotekerloven godkendte laboratorier,
- c) giftfabrikanter,
- d) grossererere,
- e) handelsberettigede personer med særlig tilladelse („§ 6-handlende“).

De nævnte „§ 6-handlende“ er handelsberettigede personer, der ved en afgangseksamen fra universitetet eller en anden af statens højere læreanstalter eller på anden fyldestgørende måde har godtgjort at have kendskab til gift samt til faren ved at omgås den, og som har fået tilladelse til at udveje, sælge og udlevere til forbrugere til teknisk brug de på liste I B og II B opførte gifte eller enkelte af dem. Sådan tilladelse meddeles i København af magistraten, uden for København af amtet, efter at der er givet politimesteren og den pågældende kommunalbestyrelse lejlighed til at udtale sig i sagen. Tilladelsen meddeles for højst 5 år ad gangen. Efter det oplyste er der for tiden meddelt 7 tilladelser af denne art.

De under a nævnte apotekere må udlevere gifte til samtlige, der er berettiget til at modtage gifte. De under b-d nævnte må ikke udlevere gifte til private forbrugere. De under e nævnte „§ 6-handlende“ må udlevere gifte til forbrugere til teknisk brug, men som foran nævnt kun de på liste I B og II B anførte gifte (eventuelt kun nogle af disse gifte).

Indenrigsministeriet foreslår, at alene de i lovforslagets § 3, nr. 1-7 nævnte skal have ret til at udlevere gifte. Herved udvides den nuværende kreds af berettigede til at udlevere gifte med de under § 3, nr. 2 nævnte virksomheder, der — uden at være giftfremstillere — i produktionen forbruger gifte ved kemisk fabrikation, samt — dog kun med ret til indbyrdes udlevering — hele gruppe 7 (sygehuse samt de af staten og kommunerne drevne videnskabelige og tekniske laboratorier og institutioner). Udlevering en detail til forbrugere i henhold til rekvisition må fortsat kun ske fra apoteker og fra handlende med særlig tilladelse. Denne gruppe handlende, der svarer til de nuværende „§ 6-handlende“, foreslås opretholdt, dog således at tilladelserne fremtidig skal gives af indenrigsministeriet

for herved at opnå en mere ensartet bedømmelse af kravene til indehavernes uddannelse, forretningernes indretning, tilsynet m. m.

Endelig bemærkes, at gifte som *lægemiddel* ifølge den gældende lovs § 7 kun må udleveres af apotekere, af dispenserende og distribuerende læger og dyrlæger samt af tandlæger, alt i overensstemmelse med de herom til enhver tid gældende bestemmelser. Da der i lovforslagets § 1, stk. 4, er foretaget en generel henvisning til de pågældende lovbestemmelser, er særlig bemærkning herom på dette sted overflødig.

Ad § 5.

ad stk. 1. I den nuværende giftlovs § 10, stk. 3, er der sat en aldersgrænse på 18 år for personer, der må få udleveret gift. Denne aldersgrænse foreslår man opretholdt med hensyn til adgang til at *rekvirere* gift, jfr. forslaget § 3, nr. 9, men for så vidt angår *modtagelse* af gifte på en anden persons ansvar, finder man det forsvarligt at imødekomme erhvervslivets ønske om en aldersgrænse på 16 år, jfr. forslaget § 5, stk. 1. Udlevering må ikke ske til personer, der på grund af sindssygdom, åndssvaghed, beruselse, affekt, manglende udvikling o. lign. kan befrygtes at volde skade på sig selv eller andre med de pågældende gifte. Det forudsættes, at forhandlerne kun bør drages til ansvar for overtrædelse af denne bestemmelse i tilfælde, hvor det har været ganske åbenbart, at udlevering ikke måtte ske. Der henvises i øvrigt til § 21, stk. 2, og § 22, stk. 8, i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 325 af 1. november 1954.

ad stk. 2-4. Efter giftlovens § 10, jfr. §§ 4, 8 og 9 i bekendtgørelse nr. 333 af 22. december 1931 og §§ 4 og 5 i bekendtgørelse nr. 334 af samme dato, må udlevering af gift til teknisk brug til forbrugere kun ske efter særlig rekvisition, forsynet med påtegning af politiet — på landet af sognefogeden — om, at der intet vides til hinder for, at rekvisitionen ekspederes. Politipåtegning er dog ikke nødvendig, når udlevering finder sted til følgende, udelukkende til brug i egen virksomhed:

- a) Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og tekniske laboratorier og institutioner samt de af staten autoriserede laboratorier.
- b) Forstandere for kommunale og private laboratorier, når de har opnået indenrigsministerens tilladelse dertil.
- c) Personer, der er i besiddelse af næringsbevis eller borgerskab (næringsbrev). Dokumentation herfor skal forevises samtidig med, at rekvisitionen afleveres, med mindre det er den ekspederende bekendt, at rekvirenten har næringsbrev.

d) Eksamensberettigede skoler og undervisningsanstalter samt anerkendte kursus til studenter-eksamen.

e) (Udgået).

f) Personer, der i forretningslokale her i landet driver erhvervsmæssig virksomhed som fotografer.

Indenrigsministeriet mener, at man uden risiko kan indskrænke kravet om særlig giftrekvisition til kun at omfatte de i § 3, nr. 9 omhandlede private forbrugere af gifte. I stedet bør man pålægge enhver, der udleverer gifte, i rimeligt omfang at sikre sig, at modtageren er berettiget til at få udleveret gifte. Den pågældende skal — såfremt det ikke i forvejen er ham bekendt — afæske modtageren erklæring om, på hvilket grundlag giftene fordrer udleveret, samt i reglen sikre sig, at de fornødne tilladelser og anmeldelser foreligger.

I denne forbindelse bemærkes, at det er hensigten, at de i §§ 2 og 3 foreskrevne anmeldelser til arbejdstilsynet og kemikaliekontrollen skal afgives in duplo, således at der kan tilstilles anmelderne en kvitteret genpart af anmeldelsen, der vil kunne anvendes som legitimation.

Indenrigsministeriet har i stk. 4, foreslået, at påtegning på giftrekvisitioner over alt — også på landet — skal foretages af politiet, idet man mener at burde fritage sognefogederne for administrationen af disse teknisk prægede bestemmelser. Ændringen vil ikke betyde nævneværdigt ekstra besvær for forbrugerne, idet der i landdistrikterne hovedsagelig kun vil være brug for bekæmpelsesmidler, som sælges uden rekvisition i henhold til lovgivningen om bekæmpelsesmidler.

I stk. 4 foreslås det endvidere, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere retningslinier for meddelelse af påtegning.

Giftlovens § 10, stk. 4-5, jfr. §§ 2, 5, 6 og 7 i bekendtgørelse nr. 333 af 22. december 1931 og § 8 i bekendtgørelse nr. 334 af samme dato, fordrer, at den, der udleverer gifte til forbrugere, skal føre en autoriseret giftbog, i hvilken det indføres, hvilke gifte der er udleveret, de udleverede partiers vægt eller rumfang, samt til hvem og hvornår udleveringen har fundet sted. For „§ 6-handlendes“ vedkommende skal giftbogen endvidere indeholde oplysninger om, hvilken gift der er indkøbt, størrelsen af de indkøbte partier, og hos hvem og hvornår indkøbet har fundet sted.

Indenrigsministeriet mener at kunne frafalde kravet om førelse af giftbøger, idet der for så vidt angår udlevering til private fra apoteker og handlende med særlig tilladelse i henhold til § 3, nr. 6,

F. t. l. om gifte og sundhedsfarlige stoffer.

haves tilstrækkeligt materiale i de opbevarede giftrekvisitioner, medens der, for så vidt angår erhvervsmæssig udlevering, i § 5, stk. 2, foreskrives pligt til at føre fortegnelser eller kartoteker over, hvem der modtager gifte fra vedkommende virksomhed.

Ad § 6.

Man foreslår, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser med hensyn til giftrekvisitioner, jfr. den gældende lovs § 10, stk. 1, 2 og 5.

Ad § 7.

Den gældende giftlovs § 11 bestemmer, at gifte til teknisk brug kun må udleveres til forbrugere i hel og stærk emballage, der er forsvarligt tillukket eller tilproppet. Gifte må aldrig af handlende udleveres i sådanne flasker, krukker eller kar, der kan give anledning til forveksling af indholdet med nærings- og nydelsesmidler, således navnlig ikke i øl-, mineralvands-, mælke- eller vinflasker, og må heller ikke af handlende opbevares i sådanne beholdere. I øvrigt kan indenrigsministeren udfærdige nærmere regler angående emballagens forsyning med særlig etikette og påskrift og om dens forsegling, plombering eller forsyning med oblat.

Nærmere bestemmelser er fastsat i indenrigsministeriets bekendtgørelser nr. 333 og 334 af 22. december 1931.

Indenrigsministeriet foreslår principielt tilsvarende bestemmelser med bemyndigelse for indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler, jfr. § 13.

I stk. 2 foreslår man indført en bestemmelse til beskyttelse af giftmærket for at standse en tendens til at bruge giftmærket i unødvendigt omfang med den virkning, at mærkets betydning devalueres.

Ad § 8.

Med hensyn til opbevaring af gifte foreskriver giftlovens § 8, at giftfabrikanter, grossererere og de i henhold til apotekerloven godkendte laboratorier skal opbevare deres lager, herunder prøvelager, af de på liste I opførte gifte i særskilte og aflåste rum, i hvilke alle afvejninger, indpakninger og lignende skal ske. De på liste II opførte gifte skal de opbevare omhyggeligt adskilt fra nærings- og nydelsesmidler og i det hele fra stoffer, der kan finde anvendelse til indvortes brug.

Lovens § 9 bemyndiger indenrigsministeren til bl. a. at fastsætte nærmere regler for, hvorledes „§ 6-handlende“ skal opbevare gifte, jfr. bekendtgørelse nr. 333 af 22. december 1931. For apotekeres opbevaring af gifte gælder de i medfør af apotekerloven fastsatte bestemmelser.

Indenrigsministeriet foreslår, at de i § 3 nævnte virksomheder og personer, i det omfang disse er undergivet lovgivningen om arbejderbeskyttelse, skal opbevare giftene i overensstemmelse med de i henhold til denne lovgivning gældende forskrifter. For leverandører til apoteker, for specialitetsfabrikanter samt for apoteker (§ 3, nr. 3 og 4) vil apotekerlovgivningens bestemmelser tillige gælde.

De i § 3, nr. 5-8, nævnte grossererere, handlende med særlig tilladelse, offentlige institutioner samt virksomheder, der anvender gifte, skal efter lovforslaget opbevare gifte i den oprindelige eller anden tilsvarende emballage. For så vidt angår private forbrugere (§ 3, nr. 9) foreskrives, at disse skal opbevare gifte i den oprindelige emballage. Herved tilsigter man at nedsætte risikoen for forveksling ved omhældning i uhensigtsmæssig emballage.

Opbevaring af gifte i særligt giftrum eller giftskab bør kræves, for så vidt angår fremstillingsvirksomheders færdigvarelager samt forhandleres lager, herunder prøvelager. Endelig stilles der krav om, at gifte i øvrigt overalt skal opbevares forsvarligt og utilgængeligt for uvedkommende personer samt adskilt fra nærings- og nydelsesmidler, medicin, kosmetiske midler samt husdyrfoder.

Ad § 9.

Den gældende giftlovs § 13 undtager i hovedsagen tre etholdige varegrupper fra lovens regler, nemlig farver til kunstnerisk brug, skibsbundfarver og fotografiske væsker. Bestemmelsen udtaler, at giftholdige færdig tilberedte farver til kunstnerisk brug, færdig fremstillede skibsbundfarver i lukkede beholdere og færdig fremstillede væsker til fotografisk brug, der er forsynet med angivelse af at skulle benyttes hertil, på tydelig måde skal mærkes med fabrikanterens eller, for indførte varers vedkommende, importørens firmanavn samt ordet „giftig“ i hvide bogstaver på sort grund. I øvrigt er de ikke undergivet giftlovens regler.

Det foreslås, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte tilsvarende undtagelsesbestemmelser fra reglerne i lovforslagets §§ 3-7.

Ad afsnit II. Bestemmelser vedrørende sundhedsfarlige stoffer.

Den gældende giftlov indeholder ingen bestemmelser vedrørende fremstilling af sundhedsfarlige stoffer, men tager alene sigte på udlevering en detail af disse stoffer, herunder opbevaring hos forhandleren, samt emballagen og etiketteringen. Arbejderbeskyttelseslovgivningen vil dog i reglen

sikre, at produktionen foregår uden risiko for de i fremstillingsvirksomheden beskæftigede, og i øvrigt kan den almindelige bestemmelse i giftlovens § 19 om strafansvar for den, der på uforsvarlig måde opbevarer og anvender eller i øvrigt på uforsvarlig måde omgås sundhedsfarlige stoffer, benyttes til sikring af forsvarlige forhold ved fremstillingen.

Indenrigsministeriet har ikke ment det nødvendigt i sit lovforslag at foreslå begrænsninger i adgangen til fremstilling af sundhedsfarlige stoffer eller med hensyn til adgangen til at modtage eller udlevere sundhedsfarlige stoffer. Man finder det tilstrækkeligt, at der fastsættes bestemmelser til sikring af forsvarlig emballage og etikettering ved udlevering såvel en gros som en detail samt bestemmelser, der i videre omfang end nu påbyder forsvarlig opbevaring af disse stoffer.

Ad § 10.

Efter den gældende lovs § 16 skal enhver, der sælger, og enhver forbrugsforening, have- eller landbrugsorganisation, der til sine medlemmer udleverer en række nærmere angivne sundhedsfarlige væsker, iagttage, at væskerne ikke sælges, udleveres eller forefindes påfyldt til udlevering i øl-, mineralvands-, mælke- eller vinflasker (champagnehelflasker undtaget), i runde medicinflasker af rumfang 750 cm³ og derunder eller i det hele taget i sådanne flasker og beholdere (kokekar, krukker, kopper, drikkeglas eller lignende), der på grund af form eller sædvanlig anvendelse kan give anledning til fejltagelser. I øvrigt fastsætter indenrigsministeren nærmere regler for væskernes opbevaring og emballagens forsyning med særlig etikette og påskrift.

I § 17 bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler for opbevaring, behandling, afvejning og udlevering i detailhandelen af en række faste, sundhedsfarlige stoffer.

Sundhedsstyrelsen kan fastsætte forsigtighedsregler, som apotekerne skal iagttage ved opbevaring samt ved udlevering til medicinsk brug af de nævnte væsker og andre væsker, der kan fremkalde ætsninger, samt af de nævnte faste sundhedsfarlige stoffer.

Nærmere regler om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af sundhedsfarlige stoffer er fastsat i en række bekendtgørelser fra indenrigsministeriet.

Indenrigsministeriet, der i lovforslagets § 10 foreslår fælles bestemmelser for flydende og faste sundhedsfarlige stoffer, har ment, at man — ligesom med hensyn til gifte — bør kræve, at der ved udlevering af sundhedsfarlige stoffer skal anvendes stærk, hel og forsvarligt tillukket emballage. Et sådant krav stilles ikke udtrykkeligt efter de nugældende be-

stemmelser, idet man dog nok kan ramme grovere tilfælde af udlevering i uforsvarlig emballage efter ansvarsbestemmelserne i lovens § 19. Videre foreslås det, at emballagen skal være af en sådan art, at den ikke let giver anledning til forveksling. Dette svarer i realiteten til den nugældende bestemmelse vedrørende sundhedsfarlige væsker, men bestemmelsen skal — i modsætning til nu — principielt også gælde faste stoffer. I lovforslagets § 13 bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser med hensyn til emballage, etiketter og advarselspåskrifter.

Da bestemmelser om apotekers opbevaring og udlevering af sundhedsfarlige stoffer til medicinsk brug vil kunne fastsættes i henhold til apotekerloven, er det overflødig at gentage de fornævnte, gældende bestemmelser herom i lovforslaget.

Ad § 11.

Som foran nævnt findes der ikke i den gældende giftlov særlige bestemmelser om opbevaring af sundhedsfarlige stoffer udenfor detailhandelen og apotekerne, bortset fra bestemmelsen i § 19, der hjemler straf for uforsvarlig opbevaring af såvel gifte som sundhedsfarlige stoffer, dog uden nærmere angivelse af, hvilke krav der må stilles i så henseende.

Da det af det foreliggende erfaringsmateriale fremgår, at en meget væsentlig del af ulykkestilfældene med sundhedsfarlige stoffer — foruden uhenigtsmæssig emballage — navnlig skyldes uforsvarlig opbevaring, finder indenrigsministeriet det påkrævet at præcisere betydningen af forsvarlig opbevaring af disse stoffer, og man foreslår derfor nogle bestemmelser herom. For så vidt angår virksomheder, der er undergivet arbejdstilsynet, vil opbevaringen dog i reglen ikke frembyde problemer, og for disse virksomheders vedkommende henvises der derfor blot til, at opbevaring skal ske i overensstemmelse med de i henhold til lovgivningen om arbejderbeskyttelse gældende regler.

Sundhedsfarlige stoffer vil — i modsætning til gifte — i vidt omfang kunne anvendes af private eller virksomheder, der ikke er undergivet arbejderbeskyttelseslovene. Der er derfor i § 11, stk. 3, foreslået en særlig bestemmelse om at udvise omhu og forsigtighed ved arbejde med sundhedsfarlige stoffer.

Ad § 12.

Med hensyn til giftige og sundhedsfarlige luftarter findes der — bortset fra arbejderbeskyttelseslovgivningen — ikke i dag bestemmelser til imødegåelse af gift- og sundhedsfare fra sådanne luftarter, hvorimod der haves bestemmelser til værn mod brandfare og eksplosionsfare, jfr. justitsministeriets

bekendtgørelse nr. 305 af 30. september 1944 om opbevaring af transportable beholdere med sammentrykkede, fordråbede eller under tryk opløste luftarter (jfr. bekendtgørelse nr. 48 af 21. februar 1959) og socialministeriets bekendtgørelse nr. 338 af 11. december 1935 om indretningen og brugen af transportable beholdere for sammentrykkede, fordråbede eller under tryk opløste luftarter (jfr. bekendtgørelse nr. 198 af 25. april 1939, bekendtgørelse nr. 450 af 21. november 1951, bekendtgørelse nr. 147 af 5. maj 1954 og bekendtgørelse nr. 75 af 19. marts 1959).

De deri indeholdte bestemmelser om emballage, mærkning, opbevaring m. m. virker samtidig som værn mod gift- og sundhedsfare fra disse stoffer og gør således i vidt omfang særlige bestemmelser herom overflødige. Tilsvarende gælder med hensyn til bestemmelser om medicinske gasarter, jfr. apotekerlovens § 69 og indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 58 af 12. marts 1955 om medicinske gasarter, jfr. sundhedsstyrelsens bekendtgørelse af 3. april 1959.

Indenrigsministeriet finder det imidlertid hensigtsmæssigt, at der gives indenrigsministeren bemyndigelse til at fastsætte særlige bestemmelser om en række på liste IV anførte sundhedsfarlige gasser. Af hensyn til de dermed forbundne interesser for erhvervene foreslås det, at indenrigsministeren skal forhandle med handelsministeren, forinden disse særlige bestemmelser fastsættes.

Ad afsnit III. Fælles bestemmelser.

Ad § 13.

Ligesom i den nugældende lov, jfr. §§ 9, 11, 16 og 17, foreslås det, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelse vedrørende emballage, etiketter, giftmærker og advarselspåskrifter i forbindelse med udlevering og opbevaring af gifte og sundhedsfarlige stoffer. Af hensyn til de dermed forbundne interesser for erhvervene og arbejdstilsynet foreslås det, at indenrigsministeren skal forhandle med handelsministeren og socialministeren om disse forskrifter.

I forslaget § 13, stk. 2, gives der indenrigsministeren en særlig bemyndigelse til efter forhandling med handelsministeren at påbyde, at der til gifte og sundhedsfarlige stoffer kun må anvendes bestemte arter af emballage, og at sådan emballage ikke må anvendes til andre varer.

Som begrundelse for denne bestemmelse skal man anføre, at en meget væsentlig del af ulykkerne med gifte og sundhedsfarlige stoffer som foran nævnt skyldes uhensigtsmæssig emballage, navnlig em-

ballage, der giver anledning til forveksling med ufarlige stoffer. Indenrigsministeriet vil derfor finde det overordentlig betydningsfuldt, om man ved autorisation af hensigtsmæssige, særprægede emballageformer (i første række flasker), der forbeholdes anvendt til gifte og sundhedsfarlige stoffer, kunne få begrænset forvekslingsulykkernes antal. Yderligere sikkerhed vil kunne opnås ved særlige krav med hensyn til den autoriserede emballages styrke og endvidere dens lukning, f. eks. med et for småbørn vanskeligt aftageligt låg. Bestemmelser af denne art vil kunne virke ret indgribende i erhvervslivet, og anvendelsen af de nævnte emballageformer søges for tiden gennemført på frivillig basis ved forhandling med Dansk Standardiseringsråd og større fabrikations- og engrosvirksomheder i kemikaliebranchen.

Ad § 14.

Den gældende giftlov indeholder ikke særlige bestemmelser om transport af gifte og sundhedsfarlige stoffer, bortset fra, at uforsvarlige transporter vil kunne rammes efter den almindelige ansvarsregel i giftlovens § 19. For visse transportområder findes imidlertid særlige regler fastsat af de respektive myndigheder.

Indenrigsministeriet finder det påkrævet, at der af hensyn til den offentlige sikkerhed gives indenrigsministeren bemyndigelse til — efter forhandling med justitsministeren, landbrugsministeren og ministeren for offentlige arbejder — uden for de nævnte områder at fastsætte nærmere bestemmelser om transport af gifte og sundhedsfarlige stoffer. Endvidere finder man, idet der fra erhvervsside er anket over uhensigtsmæssige afvigelser med hensyn til kravene ifølge de nævnte, for visse særlige transportområder gældende regler, at der bør tilstræbes en koordination af disse regler, hvorfor man har foreslået, at indførelsen af sådanne regler fremtidig skal ske efter forhandling med indenrigsministeren.

Ad § 15.

Den gældende giftlovs § 12 fastsætter visse grænser for anvendelse af arsenholdige farver i malervarer. Efter giftlovens § 14 kan indenrigsministeren endvidere fastsætte forsigtighedsregler, der skal iagttages ved anvendelse af cyanbrinte og arsenforbindelser og gifte af tilsvarende farlighed. Endelig indeholder § 15 bemyndigelse for landbrugsministeren til at fastsætte forsigtighedsregler, der skal iagttages ved anvendelse af arsenik til kreaturvask.

For tiden er der i henhold til sidstnævnte bestemmelse fastsat regler i landbrugsministeriets cirku-

lære nr. 108 af 15. april 1942 angående brugen af arsenik til kreaturvask.

For så vidt angår sundhedsfarlige stoffer bestemmer lovens § 18, at regler om anvendelse af sundhedsfarlige farver, klæbemidler eller stoffer til henholdsvis teknisk brug, legetøj, fyrværkeri, skorensningsmidler, vaskemidler samt kosmetiske midler — herunder afmagringsmidler — kan fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med de interesserede erhvervsorganisationer.

I medfør heraf er udstedt indenrigsministeriets anordning af 28. februar 1934 om anvendelse af sundhedsfarlige stoffer til kosmetisk brug m. m. samt sundhedsfarlige farver til teknisk brug (med ændring af 25. maj 1934) samt indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 367 af 15. august 1950 om etikettering m. v. af mærkeblæk indeholdende anilin, anilinforbindinger og sølvnitrat.

Indenrigsministeriet foreslår i § 15 — til afløsning af de fornævnte bestemmelser i giftlovens §§ 12, 14 og 18 — en almindelig bemyndigelse for indenrigsministeren til efter indstilling fra sundhedsstyrelsen og forhandling med vedkommende minister at fastsætte regler om og eventuelt udstede forbud mod anvendelse af gifte og sundhedsfarlige stoffer til bestemte formål eller med hensyn til disse stoffers forekomst, herunder som urenheder, i kosmetiske præparater, i tekniske præparater og i genstande til teknisk og andet brug.

For så vidt angår den fornævnte bemyndigelse for landbrugsministeren til at fastsætte bestemmelser vedrørende brug af arsenik til brug ved kreaturvask, må denne bestemmelse anses for overflødig, da dyrlægerne i fornødent omfang vil kunne instrueres af veterinærdirektoratet. Uforsvarlig omgang med arsenik vil være omfattet af lovens almindelige straffebestemmelser uanset, at stoffet er udleveret af en distribuerende dyrlæge eller efter recept.

Ad § 16.

Der foreslås indført en bestemmelse om tilintetgørelse, rensning eller forsvarlig opbevaring af brugt emballage samt om tilintetgørelse eller bortskaffelse af større partier af gifte eller sundhedsfarlige stoffer. En bestemmelse af tilsvarende karakter findes i § 22, stk. 6, i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 325 af 1. november 1954 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr.

Ad § 17.

Den gældende giftlovs § 19 fastsætter straf af bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder, for så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter bestemmelserne i borgerlig straffelov, for den, der på ufor-

svarlig måde opbevarer, anvender eller i øvrigt på uforsvarlig måde omgås gifte — herunder lægemidler, der indeholder gifte — eller andre for sundheden farlige stoffer, således at menneskers eller husdyrs liv eller sundhed udsættes for fare, såvel som for den, der overtræder giftloven eller de i medfør af denne udfærdigede bestemmelser.

Indenrigsministeriet har i samråd med justitsministeriet og i overensstemmelse med det princip, der er fulgt i lovgivningen om midler til bekæmpelse af plantesygdomme m. v., fundet det hensigtsmæssigt at opdele nærværende forslags straffebestemmelse i regler, der omhandler fareforvoldelse, og regler, der omhandler andre, mere formelle overtrædelser. For så vidt angår de sidstnævnte overtrædelser, er det fundet tilstrækkeligt at foreskrive bødestraf, eventuelt i forskrifter, der udstedes i medfør af loven.

I øvrigt indeholder forslaget i overensstemmelse med reglerne i beslægtet lovgivning bestemmelser om ansvar for en virksomheds ejer eller bruger samt bestemmelser om konfiskation, beslaglæggelse, forsvarerbeskikkelse m. v.

Ad § 18.

Den gældende giftlov indeholder ikke nogen almindelig dispensationsadgang og hjemler kun fravigelse af lovens bestemmelser i særlige tilfælde, nemlig § 2, stk. 5, (særlig tilladelse til fremstilling af gifte), § 3, stk. 8, (særlig tilladelse til at indføre gifte) og § 10, stk. 2, (tilladelse til at få udleveret gift uden politipåtegning på rekvisionen).

Indenrigsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der dels hjemles adgang til helt eller delvis at undtage gifte og sundhedsfarlige stoffer fra bestemmelserne i lovforslaget, dels at hjemle adgang til at fravige loven i særegne tilfælde, når vægtige grunde taler derfor.

Ad § 19.

I den gældende lov findes ikke generelle bestemmelser om udøvelse af tilsyn med overholdelse af lovens bestemmelser. Dette føres imidlertid af politiet og embedslægerne som et led i disse myndigheders tilsyn henholdsvis med lovgivningens overholdelse i almindelighed og med sundhedsvæsenet, af de farmaceutiske visitatorer, for så vidt angår de i apotekerloven omhandlede apoteker og andre virksomheder, og endelig af kemikaliekontrollen, for så vidt angår handlende, der har fået særlig tilladelse til detailhandel med gifte („§ 6-handlende“). Endvidere har arbejdstilsynet som et led i dets virksomhed i vidt omfang interesse i at påse, at giftlovgivningen overholdes.

Indenrigsministeriet foreslår, at nærmere be-

stemmelse om tilsynet skal fastsættes af indenrigsministeren, idet man herved bør tilsigte den videst mulige forenkling, således at normalt kun én af de nævnte myndigheder fører det løbende tilsyn med den enkelte virksomhed og fortrinsvis således, at en virksomhed, der i forvejen er under tilsyn af en af disse myndigheder i henhold til andre lovbestemmelser, f. eks. apotekerloven eller bekæmpelsesmiddeloven, da tillige tilses af samme myndighed, for så vidt angår overholdelse af giftlovens bestemmelser. Det er en naturlig forudsætning, at tilsynets virksomhed, herunder prøveudtagning, foretages til mindst mulig ulempe for de pågældende virksomheder.

I stk. 3 foreslår man indført adgang for tilsynsmyndighederne til at afkræve en fremstiller eller importørerklæring på tro og love om en vares indhold, idet man derved vil lette tilsynsvirksomheden betydeligt og spare det offentlige for store udgifter til laboratorieundersøgelser m. v. ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt varen er omfattet af loven. Da fremstilleren eller importøren kan have interesse i, at sådanne oplysninger behandles fortroligt, foreslås det, at den pågældende får adgang til at stille krav herom.

Det bemærkes, at bestemmelser af lignende karakter findes i apotekerlovens § 79, stk. 3, med hensyn til medicinske specialiteter, i § 16, stk. 1, i lov nr. 174 af 28. april 1950 om levnedsmidler m. v. samt i § 1, jfr. § 3 d, i lov nr. 113 af 13. april 1954 om tillæg til lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme,

ukrudt og visse skadedyr. Yderligere kan der henvises til, at der er foreslået en tilsvarende bestemmelse i § 58 i et norsk forslag til lov om lægemidler og gifte m. v.

Ad § 20.

Bestemmelsen tager sigte på at afgive rimelige frister for erhvervene til foretagelse af de i lovforslaget krævede anmeldelser samt til omlægning af produktion og afhændelse af eksisterende varelagre.

Ad § 21.

Den nuværende giftslovs bestemmelser gælder med forskellige afvigelser for Færøerne, jfr. anordning nr. 49 af 19. februar 1934 for Færøerne om gifte og andre for sundheden farlige stoffer, bekendtgørelserne nr. 50 og 51 for Færøerne af samme dato henholdsvis om apotekeres udlevering af gifte og andre for sundheden farlige stoffer og om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af for sundheden farlige stoffer samt anordning nr. 21 for Færøerne af 25. januar 1936 om anvendelse af sundhedsfarlige stoffer til kosmetisk brug m. m. samt af sundhedsfarlige farver til teknisk brug.

Lovgivningen om giftstoffer er af Færøernes hjemmestyre overtaget som et særanliggende, hvorfor loven ikke skal gælde for Færøerne.

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Grønland, men således at indenrigsministeren bemyndiges til at sætte loven i kraft for Grønland med de lempelser, som måtte findes formålstjenlige på grund af de derværende særlige forhold.